

hyppigere, maaske hvert 5te Aar. Jeg har nemlig den Opfattelse, at lader man hengaa 10 Aar, i hvert Fald mellem de to første Vurderinger, vil man ikke paa langt nær faa det ud af Værdistigningen, som man skulde have. Det har vist sig mangfoldige Steder, at i den første halve Snes Aar efter at en Station eller en Bane er bleven anlagt, er der med rivende Hast vokset Byer op omkring hver Station. Jeg har den Tro, at hvis man lader hengaa 10 Aar efter den første Vurdering, vil Staten miste noget af den Indtægt, den kunde faa ved at lade en Omvurdering foregaa noget hyppigere, og at i hvert Fald den første Termin ikke vil give mere end det halve af, hvad man nu har foreslaaet. Ogsaa dette kunne vi jo tale om i Udvalget, ogsaa derpaa kan Udvalget jo se og undersøge, om man ikke skulde ændre noget heri.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg vil udtale det samme Ønske som det ærede Medlem for Bræstrup, at det maatte kunne lykkes at føre dette Lovforslag igennem i indeværende Samling. Specielt skal jeg ønske det forliggende Forslag en hurtig og let Gang gennem Tingene.

N. Andersen: Ærede Medlemmer, som have siddet nogle Aar her i Tinget, ville vistnok være enige med mig i, at den Situation med Hensyn til Jernbanerne, vi have i Øjeblikket, i ikke ringe Grad ligner den tilsvarende i 1894. Den lange Række private Jernbaner, som den Gang fastsloges ved Loven, som blev stadfæstet 8. Maj 1894 — 29 i alt — var noget, vi endnu den Gang ikke ret vel kunde tænke os, at der kunde være sund Fornuft i. Naar mange af os sloge os til Taals og stemte for Lovforslaget, var det for en stor Del med den Begrundelse, at største Delen af disse mange private Baner aldrig nogen Sinde vilde blive anlagte. Imidlertid har Erfaringen vist os, at vi den Gang saa fejl. Det har vist sig, at det Grundlag, hvorpaa den store Privatbanelov var bygget, egentlig var sundt og ganske godt, ellers vilde der ikke af de 29 være anlagt 24 den Dag i Dag. Ja, for adskillige Aar siden vare vi færdige med de 24 af 29. Der mangler ganske vist endnu 5, men til Gengæld har man, som bekendt, i samme Tidsrum bygget adskillige Jernbaner, som ikke vare med paa den store Jernbanelov, hverken som private eller som Statsbaner. Jeg skal saaledes nævne, hvad der vil er-

indres af de fleste, da det er af temmelig ny Dato: Holstebro—Herning Banen, Viborg—Herning Banen, Langaa—Silkeborg Banen som Statsbaner, Odense—Faaborg Banen, Slingerupbanen, Varde—Nørre Nebel Banen og Amagerbanen som Privatbaner. De vare den Gang ikke med, de kom til senere.

Nu staa vi overfor en ny Cyklus paa ikke mindre end 30 Baner. Ganske vist er en Del af dem, om man kan sige, i Lommeformat, der er nogle af dem, som ere meget smaa, men ikke desto mindre løbe de op til et ganske klækkeligt Beløb. Imidlertid er det fornuftigt og rigtigt, at man har holdt sig til det en Gang fastslaaede Princip, at lade Statskassen, hvor det er nødvendigt, overtage Halvdelen af Anlæggssummen og som Følge deraf blive Medejers for Halvdelen af Jernbanen. Det har man, som man vil have set, fulgt i 19 af de 30 foreslaaede Tilfælde. For to Smaabaners Vedkommende har man ment ikke at kunne nøjes med denne Halvdel, men er gaaet til $\frac{3}{4}$, og to andre, som man mente trængte til lidt mindre end Halvdelen, har man ment kunde nøjes med $\frac{2}{5}$. Det frugtbare Fyn har man ment kunde klare sig selv i alt væsentligt som hidtil. Det er jo bekendt, at det gode Land Fyn har det største Jernbanenet, vi have noget Sted i Landet, set i Forhold til Landets Størrelse, navnlig under behørigt Hensyn til, at det store Centrum København trækker stærkt, hvorfor Sjælland, navnlig i Københavns nærmeste Omegn, har et endnu tættere Jernbanenet. Imidlertid har man ment, at paa Fyn kunde de 3 ny Baner nøjes — ligesom forskellige andre, der i den senere Tid ere byggede — med Halvdelen af Ekspropriationssummen. Endelig have vi 4 Baner, dels i Jylland, dels paa Øerne, som man mener kunde staa fuldstændig paa egne Ben uden noget som helst Tilskud. Men, som sagt, i det store og hele er man blevet ved det fornuftige Princip, at Statskassen tager Halvdelen af Udgiften. Og hvis der ikke var væsentlig andet at rette Anke imod paa det foreliggende Forslag, vilde jeg ikke sige det mindste imod det. Lad os kun tage Sagen omtrent som den foreligger med Hensyn til de private Baner. Noget mere betænkelig er jeg ved Statsbanerne, men det skal jeg komme til om et Øjeblik.

Den ærede sidste Taler, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Christian Rasmussen), mente, at man burde tage noget lempeligere paa de fattige Egne, hvor man vil anlægge Stats-